

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 29. juni 2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1606179
Dok. nr.: 112060

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 1. juni 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 649 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mattias Tesfaye (S).

Spørgsmål nr. 649:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. maj 2016 fra Louise Riley vedr. demente patienter og tvangsbehandling, jf. SUU alm. del - bilag 558.”

Svar:

Jeg tager den problemstilling, der rejses i henvendelsen meget alvorligt, og jeg er fuldt opmærksom på at finde en løsning.

Som reglerne er i dag, er det ikke tilladt at behandle patienter uden patientens informerede samtykke. I situationer, hvor en patient er ude af stand til at tage fornuftsbaseeret stilling til et behandlingsbehov, kan den pågældende patient ikke samtykke til en behandling. I disse situationer indtræder patientens nærmeste pårørende eller værge i kompetencen til at samtykke til behandlingen på vegne af patienten. Såfremt patienten i ord eller handling modsætter sig behandlingen, er det imidlertid ikke muligt at gennemføre behandlingen imod patientens vilje, uanset at der foreligger et stedfortrædende samtykke fra eks. en pårørende.

Jeg er opmærksom på, at der som følge heraf kan opstå situationer, hvor patienter med en varigt nedsat psykisk funktionsevne, f.eks. udviklingshæmmede og mennesker med demens, på grund af deres mentale tilstand afviser en behandling, som ud fra en sundhedsfaglig vurdering bør gennemføres, og som patienten i en normal situation helt uden betænkeligheder eller uden større overvejelser ville have givet samtykke til. Patienten kan således på grund af sin mentale tilstand bringe sig selv i en situation med unødvendige smerter og lidelser.

Mit ministerium har i en årrække set på muligheden for lovændringer på området. På grund af de komplekse overvejelser og problemstillinger, der er forbundet med afvejningen af hensynet til omsorgspligten over for hensynet til patientens selvbestemmelsesret, har ministeriet løbende drøftet problemstillingen med en række fag- og patientorganisationer, som har bidraget med opmærksomhedspunkter og været med til at sikre det fornødne faktuelle grundlag for ministeriets arbejde.

Jeg – og tidligere sundhedsministre – har derudover ved flere lejligheder drøftet problemstillingen med Folketingets medlemmer af Sundheds- og Ældreudvalget, § 71-tilsynet og Udvalget vedr. Det Ethiske Råd. Ved den seneste drøftelser, der fandt sted den 31. marts 2016, var der enighed om behovet for lovgivningsmæssige tiltag.

Jeg arbejder derfor hen imod at kunne fremsætte et lovforslag, der sikrer behandling af denne patientgruppe.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Frederik Rechenback Enelund